

повикам. И всеки, който не се покори го очаква същата участ.

Стражата отвежда Николица.

И знайте, че аз няма да взема решенията си под

болярски заплахи и насилия. Това, което е по-добро

за държавата, аз го знам по-добре от вас. Сърцата ви

лежат на дланта ми и аз знам, че мнозина биха се ^{отказали да} ~~съгласили~~

^{се съгласили} ~~или~~ с кръстоносците ако им предложат царския венец.

Малко да ви отпусна и борбите ни от пет лета ще

отидат нахалост. Защо ромеите плащаха данък на Симеона, а на Петра отказаха? Нима българската войска

бе станала по-малко храбра? Или земята раждаше по-

малко жито? Не. Те почувствуваха, че здравата ръка,

която държеше всички нишки си беше отишла. Горко ви,

ако само някой посмее за лична изгода да се помами,

като ония, ^е що продадоха Охрид на Василий Благо-

убиеца. За пари. За ^{власт} жени. За почести. Змията ще

и смазвам главата още същия миг. Пазете се! Аз имам

смели, честни мъже, на които мога да се опра...

Братя, дано никога не се повторят страшните дни на

Самуиловото царство... Ето, аз давам най-голямата

жертва, която родината може да ми поиска... Аз давам...

Аз давам Иваница...

Всички го гледат смаяни. Появява се ^{архиепископ} отец Василий

и вдига ръка за благослов.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.

Всички излизат.